

hvor man kunde komme et lille Skridt frem og gjøre en lille Besparelse. Jeg tvivler ikke om, tvertimod, ogsaa jeg gaar ud fra, at Overførførernes Stilling i dette Dieblif er slet, at det virkelig er en Autoritet, der staar i et stærkt Forhold, at det er en Slags controlerende Autoritet, der har udvillet sig væsentlig som et Omførselsdepartement. Men, jeg havde troet, at der kunde være Tale om heelt at indbrage disse Embeder. Jeg troede, at de, paa hvem det hele Ansvar væsentlig maatte hvile, egentlig maatte være Skovriderne, og at den væsentlige Control finder Sted ved Skovreguleringscom-missionerne, og selv om man maatte have en hyderligere Control, saa vilde den kunne erhol-des paa en mindre uheldig Maade end ved de nuværende Overførere, der paa Grund af deres Districters Størrelse — saavidt jeg er indrer 18,000 til 26,000 Tønder Land — i Virkeligheden ikke ville kunne have nogen syn-derlig Indflydelse. Jeg havde antaget, at disse Embeder uden Skade kunde indbrages. Jeg indrømmer, at det ikke er nogen stor Besparelse i Skovbudgettet, der herved kan gjøres. Det er ialt kun lidt over 10,000 Rd., der her er Tale om. Med Hensyn til Skovenes Befly-velse deler jeg ganske vist isvrigt ogsaa væsentlig den Anskuelse, der blev udtalt af den ærede Finantsminister, idet han bemærkede, at deres Udbytte ikke lader sig forøge i nogen meget høj Grad. Det er mig ikke ubekjendt, hvad der for en stor Deel er Grunden til, at denne be-tydelige Deel af Domainerne giver en saa ringe Indtægt. Jeg har oftere hørt fremhæve, hvor ussel deres Tilstand før har været, hvormeget de lede ved den store Vildtstand før 1840, og hvor overordentlig medtagne af Stamstutteriets Heste en stor Deel af Nordsjællands Skove vare indtil for en Snees Aar siden. Der kunde maaskee paa den anden Side være enkelte Momenter, som kunde bidrage til, at Private kunde faae noget mere Udbytte af Skovene; disse vilde f. Ex. vistnok være noget mindre nænsomme med at hugge end Staten, og de vilde vist ogsaa i flere Tilfælde affebdige Em-bedsmand, som Staten beholder. Men jeg indrømmer, at det Spørgsmaal stiller sig noget tvivlsomt, hvorvidt Private vilde være istand til at faae Mere ud af Skovene som Skove,

end Statskassen faaer i dette Dieblif. Men om dette end er tvivlsomt, kunde det dog altid være Forsøg værd, om det ikke vilde være for-deelagtigt at sælge disse Skove til Private. Det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valg-kreds, (Scavenius) fremsatte et Argument, der var i højeste Grad uheldigt, idet det ærede Medlem støttede den Anskuelse, at Staten ikke skulde sælge Skovene, derpaa, at der er endeel Statsskove, som give meget ringe Indtægt; Staten skulde ikke sælge de gode Skove, fordi man saa maaskee i sin Tid kunde blive nødt til at give Tilskud til de Skovstrækninger, der vare mindre gode, mindre productive. Det fore-kommer mig, at dette Argument er i højeste Grad slet, at det er værre end intet Argument; thi forsaavidt der er nogen Mening deri, kan det kun være den, at man paa denne Maade, naar Udgifterne til de slettere Skove saaledes gaar af Skoplassen og ikke af den alminde-lige Kasse, kunde skjule de Udgifter, der gaar til Lysskovene og visse andre, navnlig vel klima-tiske Skove. Anden Mening kan der ikke ligge deri, thi der kan jo aldrig være Tale om at sælge de gode Skove, medmindre man virkelig faaer det for dem, som de ere værd. Der blev af den Rigsdagsmand, der nylig talte (Holstein), ytret, at man ikke hurde afhænde Statsskovene af Hensyn til den Skovlov, der er indbragt af den ærede Indenrigsminister. Men det er netop ifølge det Princip, der er udtalt i denne nye Skovlov, at jeg for mit Vedkommende holder paa, at Regjeringen bør sælge Statsskovene. Jeg gaar ud fra, og jeg antager, at jeg kan gaar ud fra den Betragtning, at den ærede Finantsminister deler sin Collegas Anskuelse, at han er enig i det Princip, som paa en saa usforbeholden Maade og sag konsequent er lagt for Dagen og har fundet sit Udtryk i denne Skovlov. Gaar man ud fra dette Princip, saa kan det ikke være tvivlsomt, at Statsskovene bør sælges. Jeg skjælnes ved denne Sag natur-ligviis bestemt mellem de forskjellige Classer af Statsskove. Der er enkelte Skove, som der ikke kan være Tale om at sælge, Skove, der have en særlig Betydning som Lysskove, en æsthetisk Betydning, om jeg saa maa sige, f. Ex. Dyrehaven ved Kjøbenhavn. Der kunde ved saadanne enkelte Skove muligens nærmest